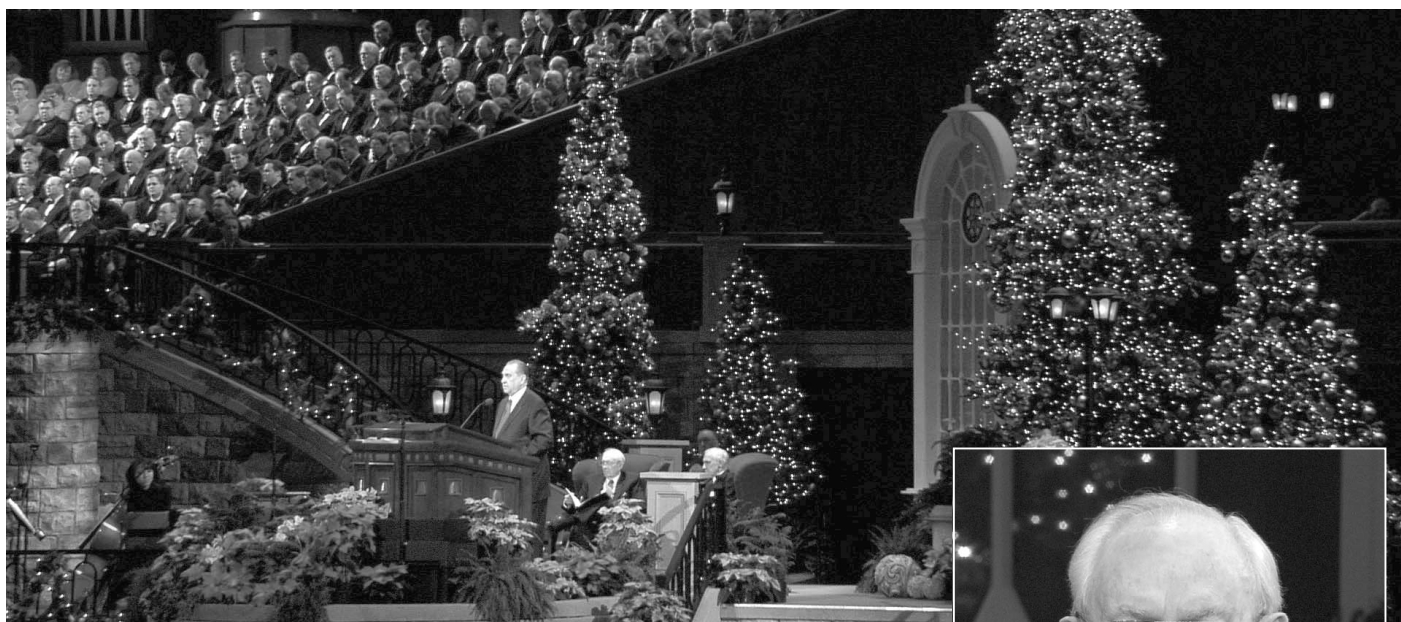

Kyrkonytt

President Gordon B Hinckley (till höger) och president Thomas S Monson (ovan) talar till åhörare från hela världen under första presidentskapets julandakt.

Första presidentskapet uppmanar till att följa Kristi exempel

Under första presidentskapets årliga julandakt i december 2004 undervisade och vittnade medlemmarna i första presidentskapet om Frälsarens betydelse och uppmanade kyrkans medlemmar att göra Herrens liv till deras exempel.

”Vi tackar Gud för att han gav oss sin underbara Son, den enda fullkomliga människa som någonsin vandrat på jorden”, sade president Gordon B Hinckley. ”Ingen är större än han. Ingen kan jämföras med honom. Han är vårt största föredöme, vår vördade lärare och framför allt vår Återlösare.”

Kyrkans medlemmar följde den årliga andakten via satellit, Internet, teve och radio, då första presidentskapet, Tabernakelkören och Orchestra at Temple Square satte Frälsaren i centrum.

”Vårt konferenscenter här i Salt Lake City är fyllt till brädden, och vår bild, när vi talar, skickas ... över hela världen – till vinterland och sommarland”, sade president Hinckley. ”Vi samlas som en stor familj för att sjunga och tala om julens glädje.”

Han lever

President Hinckley talade om Frälsarens jordeliv från dess början till

dess slut, från födelsen till försoningen. ”Låt oss mitt under vårt julfirande med sång och berättelser, med gåvor och jordiska traditioner, tänka på det viktigare budskapet om att Jesus Kristus, Faderns förstfödde, kom till världen för att ‘världen skulle bli frälst genom honom’. (Joh 3:17)

Låt oss alltid minnas att genom hans gränslösa försoning kommer frälsning till alla, liksom möjligheten till upphöjelse för dem som vandrar i lydnad mot hans bud.”

President Hinckley vittnade också om Frälsarens fortsatta verksamhet efter sin död och under kommande år: ”Han har kommit igen för att

inleda en ny tidshushållning. Och han ska komma igen bland molnen med stor härlighet för att inleda tusenårsriket och regera som konungarnas Konung och herrarnas Herre.”

Kyrkans president hedrade också profeten Joseph Smith som föddes för 199 år sedan. President Hinckley vittnade, liksom denna tidshushållnings första profet, om Frälsaren och sade: ”Han lever, den mäktige, den storslagne, den underbare Herren Immanuel. Han lever, evig Son till den evige och levande Fadern. Han lever, den store Skaparen, Gamla testamentets Gud, Nya testamentets Frälsare, det Underbara Ljuset i en mörk och orolig värld. Han lever för att välsigna oss, undervisa oss, hela oss, röra vid vårt nedtyngda hjärta, för att ge hopp till våra innersta drömmar, för att ge vår själ odödlighet.”

I hans fotspår

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, sade att ”för att fånga julens sanna anda behöver vi Kristi anda”.

Han vittnade: ”Med barnets födelse i Betlehem framkom en stor gåva, en kraft starkare än vapen, en rikedom som varar längre än världsliga mynt ... Han föddes i ett stall, lades i en krubba, kom ner från himlen för att leva på jorden som en dödlig människa och för att upprätta Guds rike. Hans underbara evangelium förändrade världens sätt att tänka.

Vid denna välsignade tid på året får också vi, när vi följer i Frälsarens spår, möjlighet att välsigna andra.”

President Monson sade: ”Vi får inget bättre tillfälle än nu ... att återminnas de principer som Jesus Kristus lärde.”

Guds redskap

President James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, återgav berättelsen om en man som inte hade några pengar att köpa en

julklapp för till sin far under den stora depressionen, så han gav fadern en dagbok i vilken han hade skrivit ner en god gärning som han hade gjort varje dag det året.

”Det är oss vår himmelske Fader använder sig av för att utföra kristuslika gärningar för alla sina barn. Vi måste säga liksom Kristus sade under det stora rådet i himlen: ‘Här är jag, sänd mig.’ (Abraham 3:27) ‘Fader, ske din vilja, och äran vare din i all evighet.’ (Moses 4:2)” ■

President Hinckley talar till medlemmar och missionärer i sydöstra USA

Nästan 12 000 av kyrkans medlemmar i staterna South Carolina och Georgia samlades för att lyssna till president Gordon B Hinckley, äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum och äldste D Todd Christofferson i de sjuttios presidentskap, antingen på plats eller via en satellitutsändning till 11 stavar under en regionkonferens den 20–21 november.

President Hinckley talade om rättfärdighetens pelare och använde som exempel de pelare som håller upp taket på Tabernaklet i Salt Lake City, vilket för närvarande renoveras. President Hinckley talade under mötet för prästadömsledare, det allmänna mötet och under ett möte för missionärer.

Äldste Ballard talade om missionsarbete och tog upp Predika mitt evan-

gelium, det nya missionärsprogrammet. Han uppmanade medlemmarna att ha önskan, styrkan och modet att berätta om det som de vet är sant.

President Gordon B Hinckley och äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum anländer till stavscentret för en regionkonferens i staten South Carolina.

FOTO GREG HILL/MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

Äldste Christofferson talade till de församlade om behovet av att ge näring åt nya medlemmar i kyrkan genom att bli vän med dem, ge dem ett ansvar och ge dem näring genom evangeliets lärdomar.

Andra som bar sitt vittnesbörd under mötena var syster Barbara Ballard, syster Kathy Christofferson, äldste W Blake Sonne, områdesauktoretssjuttio i området Nordamerika Sydöst, och äldste Sonnes hustru Kay.

Konferensen hölls i West Columbia stav i South Carolina. Via satellit deltog Charlestons, Columbia, Florence, Greenville och Greenville östra stav i South Carolina och Albany, Augusta, Columbus, Douglas, Macons och Savannah stav i Georgia.

Missionärer från South Carolinamissionen Columbia deltog i missionärsmötet, som också sågs via satellit av missionärerna i Georgiamissionen Macon.

Medlemmarna fyllde West Columbia stavscenter kort efter det att dörarna öppnades, mer än tre timmar innan det allmänna mötet skulle börja.

”Det var det underbaraste jag har varit med om i hela mitt liv”, sade 17-åriga Amanda Geddings från Newberry gren i West Columbia stav, efter mötet. ”Jag har aldrig förut känt Anden så starkt, och jag är så tacksam för att jag kan vara medlem i den här kyrkan.”

Regionkonferensen var president Hinckleys tredje besök till South

Carolina. Hans tidigare besök gjordes i samband med invigningen av templet i Columbia 1999 och en konferens under vilken han verkade

som rådgivare åt president Spencer W Kimball (1895–1985). ■

Omarbetning av artikel i

Church News, 27 nov 2004.

Äldste Nelson besöker sex länder under 15-dagarstur i Afrika

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum och äldste Merrill J Bateman i de sjuttios presidentskap presiderade med hjälp av medlemmar i två områdespresidentskap över stavs- och distriktskonferenser, undervisade missionspresidenter under två seminarier och talade till medlemmar och missionärer i Etiopien, Nigeria, Ghana, Sydafrika, Mozambique och Zimbabwe under

en 15-dagarstur i Afrika mellan den 8 och 23 november.

”Det är något med skönheten hos dessa afrikaner som inte lämnar en när man lämnar landet”, sade äldste Nelson. ”Det är verkligen ett privilegium att få tjäna dem.”

I Addis Abeba, Etiopiens huvudstad, invigde äldste Nelson landet för evangeliets predikande. Samma eftermiddag talade han till omkring

Medlemmar samlas utanför Harare International Center i Zimbabwe efter en stavskonferens där äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum presiderade.

FOTO GREG HILL/MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

200 etiopiska medlemmar och deras vänner.

I Lagos i Nigeria presiderade äldste Nelson över Port Harcourts stavs-konferens, en av 22 stavar i Nigeria, medan äldste Bateman reste till Ghana där han presiderade över Swedru distriktskonferens.

Äldste Nelson, som senare följde efter äldste Bateman till Ghana, talade till omkring 1 600 medlemmar i Christiansborgs stavscenter i Accra, intill templet, den 16 november.

I Johannesburg i Sydafrika deltog äldste Nelson och äldste Bateman i ett seminarium för missionspresidenter. Senare reste äldste Bateman till Maputo i Mozambique där han presiderade över en distriktskonferens.

Äldste Nelson reste till Harare i Zimbabwe där han presiderade över Harare stavskonferens. Han fick också se hur kyrkans välfärdsprogram fungerar där. I stället för de typiska trädgårdsanläggningarna är kyrkans möteshus i Zimbabwe omgivna av grönsaksland där medlemmarna odlar och skördar sin egen mat.

"Det är så härligt att se välfärdsprogrammet i verksamhet", sade äldste Nelson, "ingen går hungrig och ingen behöver få understöd. De arbetar för det de får."

Äldste Nelson talade om sin kärlek till det afrikanska folket. "Kyrkan betyder mycket för människorna", sade han. "Den ger ljus och hopp i en värld som har ett trängande behov

av det. De afrikanska medlemmarna", fortsatte han, "förstår evangeliet mycket väl." ■

Bearbetning av artikel i Church News, 4 december 2004.

Fira!

LaRene Porter Gaunt,
kyrkans tidningar

*Med musik, dans och dramatiseringar firar sista dagars beliga tempelinvi-
gningar, historiska minnes-
stunder och glädjen i evangeliet.*

O rangt! Gult! Grönt! Rött! Ett virrvarr av färger fyllde utomhusarenan i Ghana den 10 januari 2004 då 2 000 ungdomar i traditionella afrikanska dräkter gjorde en beundransvärd uppvisning i dans

dagen före invigningen av templet i Accra. Dessa ungdomar använde sig av enkla instrument liknande dem som deras förfäder använt och framförde musik och dans som baserats på västafrikanska folksagor. Detta evenemang i Ghana var det första av fem som hölls över hela världen under 2004 för att fira invigningar eller återinvigningar av olika tempel.

Efterföljande månad utstrålade medlemmarna i Anchorage i Alaska samma glada anda då de firade återinvigningen av sitt tempel. Iklädda dräkter som påminde om det förflutna framförde 600 medlemmar en originalmusikal för att hedra Alaskas kulturarv.

Det största av evenemangen under 2004 ägde rum den 21 februari, före återinvigningen av templet i São Paulo i Brasilien, då 8 000 medlemmar och

FOTO SAMIR BAPTISTA

Medlemmar uppträdde i Brasiliens Pacaembú Stadium innan templet i São Paulo återinvigdes 2004.

Medlemmar i Alaska uppträder före invigningen av templet i Anchorage.

1 200 missionärer sjöng och dansade i hällregn inför 60 000 åskådare i Pacaembú Stadium. Tusentals fler i São Paulo såg evenemanget via satellit. Efter det att de nästan 70 000 deltagarna framfört en rungande version av Brasiliens nationalsång, var känslorna och anden på topp medan en enorm brasiliansk flagga böljade över arenan.

Den 22 maj i Danmark inleddes föreställningen *En bro av tro* med ett kraftfullt solo, "Come light, come truth", inför 4 000 åskådare kvällen före invigningen av templet i Köpenhamn. Medlemmar från Danmark, Sverige och Island, iklädda medeltidsdräkter, sjöng medeltida sånger som om det var en vädjan från dem som levde under den tiden. Föreställningen skildrade hur det återställda evangeliet och tempelbyggnad blev den "bro av tro" som ledde dem till ljus och sanning.

Bara tre veckor senare i Radio City Music Hall i New York återspeglade tusentals ungdomar den etniska mångfalden i Manhattan och med stor energi sjöng, dansade och framförde de ett flertal nummer från olika Broadwayföreställningar. Evenemanget ägde rum den 12 juni 2004, kvällen före invigningen av templet i Manhattan. En publik på 5 300 personer fick under två timmar njuta av de färgglada dräkterna, de sprudlande dansnumren och de välkända sångerna.

I en glad anda

Dessa framföranden har sina rötter i kyrkans pionjärhistoria och ger en bild av hur pionjärerna med stor entusiasm dansade och klappade händerna så att kjolarna böljade i slutet av dagen.

En pionjär skrev följande om en sådan kväll: "En eld brukade spraka och femtio par, gamla och unga, deltog med största glädje ... och dansade till de muntra tonerna av en ensam fiol."¹

Det kanske första exemplet på en önskan att kyrkans evenemang skulle firas med pompa och ståt var när profeten Joseph Smith välkomnade bildandet av Nauvoos mässingsorkester. Orkestern, som bildades 1842 för att ackompanjera Nauvoolegiens offentliga exerciser, blev känd som Pitt's Brass Band, efter ledaren William Pitt. Orkestern spelade vid sociala tillställningar, konserter, ång-

båtsutflykter, då inflytelserika personer anlände och vid patriotiska evenemang. Den energiska musiken som skapades av pipor, fioler, trummor och blåsinstrument fyllde allas hjärtan, antingen med taktfast glädje eller med starka känslor, beroende på tillfället.

När musikerna senare hade bosatt sig i Saltsjödalen, fanns Pitt's Brass Band bland dem som välkomnade reströtta vagnkompanier vid deras ankomst till dalen. När tempelplatsen i Salt Lake City invigdes 1853 och när hörnstenen lades den 6 april samma år, stod två mässingsorkestrar för musiken.

År 1847 sammanfattade en medlem behållningen av dessa glada evenemang med följande ord: "Jag tycker om dessa tillställningar. De ger mig privilegiet att lägga allt annat åt sidan ... min kropp får motion och mitt sinne får ro. Vad är det bra för? För att man ska bli stärkt och förnyad, uppiggad och upplivad, så att sinnet inte tröttnas ut."²

Det mest "dansanta" samfundet

Större historiska åminnelse dagar, som kyrkans 50-, 100- och 150-årsjubileer, hjälper medlemmarna att utforska sitt förflutna och fira sitt arv. Den mest långlivade traditionen med åminnelse dagar i kyrkan har att göra med Pionjärdagen, som firas till åminnelse av den dag då det första pionjärkompaniet anlände till Saltsjödalen – den 24 juli 1847. Denna

Barn i Ghana uppträder före invigningen av templet i Accra.

årsdag har firats av kyrkans medlemmar alltsedan dess. Under 50-årsjubileet 1897 firade man i sex dagar. I dag firas Pionjärdagen över hela världen med skådespel, parader, musik och dans.

Höjdpunkten av festivalerna under 1900-talet måste ha varit de stora dansfestivaler som hölls i Salt Lake City mellan 1922 och 1975. Dessa festivaler, som hölls i juni månad i samband med Gemensamma utbildningsföreningens (GUF:s) konferens, bestod av kyrkans allra bästa produktioner med dans, drama och musik. År 1959 då 8 000 personer deltog i en dansfestival, kallade en reporter kyrkan för "det mest dansanta samfundet"³.

Men ännu större festivaler följde. År 1985 till exempel, 10 år efter det att president Spencer W Kimball (1895–1985) tillkännagett att festivaler skulle anordnas regionalt, uppträdde 13 000 medlemmar i en regional dansfestival i södra Kalifornien inför 100 000 åskådare.

En fantastisk generation

Nu har första presidentskapet, under ledning av president Gordon B Hinckley, uppmanat till att vi på nytt

Ungdomar från stavarna som omger det nya templet i Manhattan i New York dansar på scenen i Radio City Music Hall.

anordnar sådana galaevenemang. Ett brev daterat den 19 februari 2004 informerade kyrkans lokala ledare om att de och medlemmarna som de presiderar över "kan ... inbjudas att delta i evenemang som hålls i samband med särskilda händelser, till exempel tempelinvingningar och historiska minnesevenemang". I brevet uppmanades lokala ledare också att anordna evenemang för en eller flera stavar. Det står att dessa aktiviteter med "musik, dans, drama, tal, sport [och] visuell konst" stärker "enigheten och ge[r] tillfällen till att knyta vänskapsband, särskilt bland ungdomarna".

Äldste F Melvin Hammond i de sjuttios kворum, rådgivande till divisionen för musik och konst inom Prästadömsavdelningen, upprepar denna viktiga aspekt av aktiviteterna: "President Gordon B Hinckley har uppmanat oss att se till att varje medlem har en vän. Våra ungdomar i dag har ett särskilt behov av goda vänner som är aktiva i kyrkan. När ungdomar arbetar och uppträder till-

sammans med andra som delar deras värderingar, inser de att de inte är ensamma. De ser hur lyckliga kompisarna är när de lever efter evangeliet, och då stärks deras egen önskan och beslutsamhet att göra detsamma."

Många av kyrkans ledare i dag kommer ihåg vilken inverkan dessa kulturella aktiviteter hade på deras liv. Äldste Hammond minns: "Trots att jag inte var duktig på att dansa, uttryckte jag på detta sätt min kärlek till evangeliet tillsammans med 3 000 andra medlemmar i kyrkan. Jag kände att jag var en del av något mycket större än jag själv. Det var en viktig händelse under min ungdomstid."

David Warner, chef för kyrkans avdelning för musik och konst, säger: "När vi har fått höra om olika kulturella evenemang i kyrkan har vi lagt märke till att lyckade insatser alltid stärker deltagarna. Ungdomarna stärks när de har roligt tillsammans, organiserar sin tid, utvecklar sina talanger och gör uppoffringar för att tjäna andra. Det de lär sig under

tiden förbereder dem för framtida roller som missionärer, föräldrar och ledare i kyrkan. Det kanske allra viktigaste är att när ungdomarna söker Herrens ande för att upplyfta och inspirera andra så får de känna Andens inflytande starkare i sitt eget liv.”

Pris och tacksägelse

Sådana välsignelser kan både unga och gamla få. ”Dessa storslagna aktiviteter ger mycket personliga upplevelser vari hjärtan berörs och vittnesbörd stärks”, säger broder Warner. ”När kyrkans medlemmar höjer sina röster i sång eller ser ungdomarna dansa så minns de Herrens hand i sitt liv och sina förfäders liv. De känner tacksamhet för sitt rika kulturarv och gläds åt att vara medlem i kyrkan. När de gör detta låter de sitt ljus lysa för vänner och grannar och frambär en kraftfull inbjudan att komma och åtnjuta det återställda evangeliets välsignelser.”

Medan man fortsätter att uppföra tempel runtom i världen och speciella historiska åminnelse dagar firas, fortsätter detta ljus att lysa. Liksom förr förs det fram av trofasta medlemmar i kyrkan som följer budet i Läran och förbunden 136:28 att ”prisa Herren med sång, musik, dans och med böner, pris och tacksägelse”. ■

SLUTNOTER

1. Edward W Tullidge, *History of Salt Lake City* (1886).
2. A M Merrill, ”Dancing”, *Improvement Era*, okt 1908, s 950.
3. ”Dancingest Denomination”, *Time*, 22 jun 1959, s 47.

Vi efterlyser medlemsupplevelser

Att bli medlem i kyrkan innebär både välsignelser och utmaningar. Hade du en upplevelse när du var ny medlem som kan hjälpa andra då de blir medlemmar? Vilka svårigheter fick du? Hur övervann du motgångarna? Vilka hjälpte dig och vad gjorde de för att hjälpa till? Hur har du som ledare i kyrkan eller grensmedlem hjälpt nya medlemmar att stärka sitt vittnesbörd

och bli en del av församlings- eller grensfamiljen?

Skicka berättelser och upplevelser till New Member Experiences, Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller skicka e-post till cur-liahona-imag@ldschurch.org. Ta med ditt fullständiga namn, din hemadress samt församling och stav (eller gren och distrikt). ■

Vi efterlyser manuskript

Kyrkan efterlyser manuskript som består av minst en akt för teaterpjäser och musikalerna som passar att användas i församlingar/grenar eller stavar/distrikt. Alla språk är välkomna. De bör undervisa om evangeliets principer på ett upplyftande sätt och vara doktrinärt korrekta. Dessa evangelieinriktade teater- eller musikverk kommer att vidarebefordras till kyrkans enheter och vi ber därför författarna att ge kyrkan alla rättigheter för obegränsad användning av manuskriptet.

Bidrag tas emot när som helst men det görs en årlig granskning av bidragen den 1 april. Följande ska skickas med:

1. Två exemplar av bidraget och tillhörande notblad på papper med storleken 22x28 cm.

2. Ett uttalande undertecknat av alla som bidragit till manuskriptet som säger: ”Bidraget med titeln _____, är mitt originalverk, ägs av mig och följer bidragsreglerna.”

3. Ett följebrev med styckets titel, författarens namn, adress, telefonnummer och e-postadress, det centrala temat, resumé och rollbesättningskrav.

Sänd bidrag till: Church Theatrical Script Submission, 50 East North Temple Street, Room 2082, Salt Lake City, Utah, 84150-6070, USA. Ring 001-801-240-6492 för mer information. ■

Fler förslag till samlingsstunden, april 2005

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans

med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Min familj kan vara evig" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Inbjud en familj bestående av en pappa, en mamma och en baby till Primär. Be pappan att vara beredd att kort undervisa barnen om förutttillvaron och vår himmelske Faders plan att vi ska komma till en familj. Be mamman förklara vad föräldrar gör för en baby och vad babyen behöver lära sig för att kunna återvända till vår himmelske Fader. Lek följande lek för att visa att alla i familjen kan undervisa babyen. Kopiera bild 1-7 i Primärs paket (eller en annan bild av en familj) och klipp den i sex pusselbitar. På baksidan av varje bit skriver du ett av följande namn: Farfar/Morfar, Farmor/Mormor, Pappa, Mamma, Bror, Syster. Låt pusselbitarna gå från barn till barn medan pianisten spelar "musikledtrådar" för att barnen ska få veta vad en baby måste lära sig (spela till exempel sånger eller psalmer om dopet, att

följa profeten, lydnad och så vidare). När musiken stoppas ber du barnen säga vilken sång det är och vilken princip den undervisar om. Be varje barn som har en pusselbit att berätta vad familjemedlemmen på pusselbiten kan göra för att undervisa babyen eller barnets egen familj om den principen. Låt ett barn lägga sin pusselbit på rätt ställe efter varje sång. Börja med "Farfar/Morfar". Fortsätt tills hela pusslet är lagt.

2. Vi kan lära oss att leva efter evangeliet hemma. Dela upp rummet i fyra stationer som ska representera fyra rum i hemmet – vardagsrum, kök, sovrum och familjerum. Barnen ska förflytta sig från station till station och ha en kort aktivitet. I "vardagsrummet" leder du barnen i en skriftställejak (se vem som vördnadsfullt kan hitta varje hänvisning först) för att leta efter evangelietraditioner i hemmet. Ta med följande skriftställen: L&F 19:38 (be), L&F 1:37 (läsa skrifterna), Johannes 14:15 (hålla buden), 2 Mo-seboken 20:12 (hedra föräldrarna), L&F 119 (betala tionde) och L&F 59:9 (gå på mötena). Påpeka att detta också är en del av kraven i *Tro på Gud*.

I "köket" låter du barnen göra en enkel "påsdocka". (Se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 164.) Visa bilder av olika sorters mat och substanser (som alkohol, tobak och så vidare). Låt barnen öppna dockans mun om maten eller substansen som

visas är bra för dem och stänga dockans mun om den inte är det. Uppmana barnen att använda sina dockor under en hemafton.

I "sovrummet" berättar du för barnen hur man ber genom att använda Herrens bön. (Se Matt 6:9–13.) Hjälp barnen att göra urklippsbilder av solen och månen som de kan ta hem och påminnas om att de ska be morgon och kväll.

I "familjerummet" lär du de äldre barnen hur man leder en psalm. (Se handledningen *Tro på Gud*, s 10.) Lär de andra barnen en berättelse ur skrifterna, en sång eller en fingerlek som de kan visa på familjens hemafton.

3. Undervisa barnen om templet i Kirtland med hjälp av Evangeliet i bild, bild 500 (Templet i Kirtland). Undervisa om när Elia kom till templet i Kirtland och återställde beseglingsmakten med hjälp av Evangeliet i Bild, bild 417 (Elia återger makten att besegla familjer för evigheten) och informationen på baksidan av bilden. (Texten är ännu inte översatt till svenska.) Vad innebär det att beseglas? Var och hur beseglas vi i dag? Visa en bild av ett tempel och förklara att när vi gifter oss i templet och håller det som vi lovar där så kan vi leva tillsammans som familj i himlen när vi har dött. Sjung en sång eller psalm om templet. Visa affischen Mina evangelieideal och fråga barnen varför det finns en bild på ett tempel. Gå igenom Mina

evangelieideal och förklara att om vi lever efter dem nu så blir vi värdiga att komma till templet när vi är äldre.

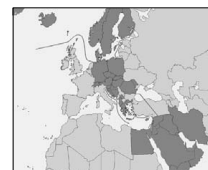
Ge varje barn ett pappersark som delats av på mitten av en linje.

Be barnen att rita en bild av sig själva där de följer ett evangelieideal på ena hälften av papperet och en bild av sig själva vid templet på andra hälften. Gör ett kollage av bilderna

i primärrummet eller låt varje barn ta med sin bild för att visa och sätta upp hemma. Bär ditt vittnesbörd om välsignelserna med en evig familj. ■

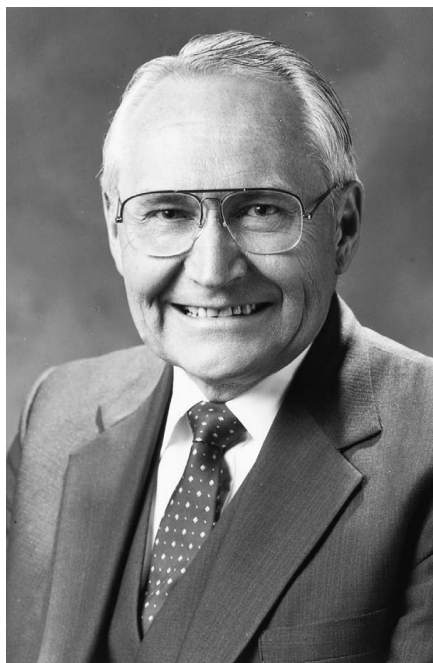
Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Predika mitt evangelium

Jag har alltid varit särskilt intresserad av Matteus evangelium. Matteus var jude och anställd av de romerska styresmännen för att uppbära skatt. Skatteuppbördsmän brukar inte vara så populära hos folket, men att vara anställd av romarna var för judarna avskyvärt. Matteus hade varma känslor för sitt folk, och sedan han kallats som en av Frälsarens tolv apostlar önskade han bära vittnesbörd för dem om vår Herres och Frälsares mission. I sitt evangelium vände han sig huvudsakligen till det judiska folket och det "skrevs för att övertyga judarna om att Jesus är den utlovade Messias. Han citerar flera profetior i Gamla testamentet och talar flera gånger om Jesus som Davids Son, och betonar på så sätt hans kungliga släktlinje." (Bible Dictionary, s 683) Det är naturligt att han skulle inleda sin uppteckning med följande: "Detta är berättelsen om

Äldste L Tom Perry

Jesus Kristus, Davids son, Abrahams son". (Matt 1:1) Han avslutar med Frälsarens ord: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige

Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." (Matt 28:19–20)

Det verkar naturligt för mig att vi var och en, med den kärlek vi har till vårt fosterland, också skulle ha en brinnande önskan att bära vittnesbörd för våra landsmän om vår Herres och Frälsares mission. Jag känner stor kärlek till det tyska, nordiska och östeuropeiska folket i vårt område. Många av dem har redan bidragit mycket till att bygga upp Herrens rike. Era vänner och bekanta i dessa vackra länder kommer att tacka er för evigt om ni kan hjälpa till med att föra evangeliets glädje in i deras liv.

Låt mig berätta för er om "Predika mitt evangelium". Under mer än tjugo år har vi framgångsrikt använt de "grundläggande missionärsdiskussionerna" och "Missionärshandledning". Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum har bemödat sig om att förenkla missionsarbetet

och få medlemmarna mer engagerade i att finna människor som missionärerna kan undervisa.

”Predika mitt evangelium” är uppfriskande ny. Det är en komplett handledning för missionsarbete. Den är skriven för missionären och för medlemmarna. Den låter missionären få viss flexibilitet i undervisningen och uppmuntrar missionärerna och medlemmarna att ”samla skatter” från det doktrinära innehållet i varje ”lektion”.

Den verkställande missionärskommittén ombads att utarbeta en ny handledning. Arbetet påbörjades och omkring ett år senare presenterades det för första presidentskapet och de tolv kvorum för granskning och godkännande. Det blev i huvudsak avvisat som enbart en omarbetning av Missionärshandledningen. Uppgiften gavs på nytt till kommittén med instruktioner om att fasta och be om inspiration så att de kunde skriva en handledning som inriktats på att ge missionären en starkare grund i evangeliet, vilket skulle öka deras förmåga att undervisa genom Anden och bättre uppfylla undersökarens behov. Det lades en press på den verkställande kommittén. De behövde få handledningen färdig i tid för seminariet för nya missionspresidenter i slutet av juni, bara tre månader senare. Kommittén välsignades med inspiration, på ett mirakulöst sätt, då den nya handledningen utformades. Den blev färdig i tid för seminariet.

En ny era i missionsarbetet har

börjat! Den är avsedd att hjälpa alla kyrkans medlemmar att bli bättre beredda att följa profeternas råd: ”Varje medlem en missionär.” Nu ska vi ena kyrkan i ett gemensamt program för att föra ut evangeliet i världen.

Ett helt kapitel ägnas åt att hjälpa missionären att samordna sitt arbete med församlings- och stavsledare. I kapitlet ges anvisningar om hur man använder sig av hemundervisning och besöksundervisning i detta program, och hur man samarbetar med församlingsråden för att stärka de nya och mindre aktiva medlemmarna. Det finns några särskilda anvisningar om stavs- och församlingsledarnas plikter, däribland stavspresidentskapet, högrådet, biskoparna, prästadöms- och biorganisationsledarna, församlingens missionsledare och församlingsmissionärerna, och den innehåller instruktioner om hur missionsarbetet samordnas genom prästadöms verkställande kommitté och församlingsrådet. (1) Varje församling ska nu skapa sin egen **Församlingens missionsplan**, enligt församlingsrådets anvisningar och med hjälp av heltidsmissionärerna. (2) Missionärerna och församlingsledarna ska använda en ny **framstegsrapport för undersökare** för att personligt stödja varje undersökare. Jag hoppas att varje församling och gren inom vårt område använder dessa utmärkta hjälpmedel nu.

Missionärerna uppmanas:

– Bygg upp goda relationer till bi-

skopen och till medlemmarna i församlingsrådet.

- Delta på lämpliga sätt vid prästadöms verkställande kommittémöten och på församlingsrådets möten.
- Var till hjälp för församlingsrådet. När medlemmar i rådet ber om er hjälp, var då villiga att vänskapskontakta nyomvända och mindre aktiva medlemmar och hjälp dem i deras kallelser och möjligheter till tjänande, och ge missionärslektionerna en gång till. Ge de nyomvända lektionen ”Lagar och förordningar” tillsammans med medlemmar. (Predika mitt evangelium, s 225).

Första presidentskapet rekommenderade den här nya undervisningen med ett budskap som jag tror riktas till alla kyrkans medlemmar. Det lyder:

Kära medmissionär!

Vi vill gratulera dig till att du har tagit vara på den stora förmånen att vara missionär. Det finns inget viktigare arbete än detta, inte heller något som skänker mer tillfredsställelse.

Avsikten med ”Predika mitt evangelium” är att hjälpa dig att bli bättre förberedd, att bli en mer andligt mogen missionär och en mer övertygande lärare. Det är vår önskan att du använder boken dagligen i dina egna förberedelser och när du förbereder dig tillsammans med din kamrat, samt på era distriktsmöten och zonkonferenser. Studera

skriftställe hänvisningarna och lär dig lärdomarna och principerna.

Vi uppmanar dig att ännu mer hängivet hjälpa vår Fader i himlen med hans härliga verk. Varje missionär har en viktig uppgift att hjälpa till "att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan". (Moses 1:39)

Herren kommer att belöna och rikligen välsigna dig när du ödmjukt och under bön tjänar honom. Du kommer att få uppleva större lycka än vad du någonsin tidigare har gjort när du verkar bland hans barn.

Kan du tänka dig ett betydelsefullare löfte som ges till oss alla då vi aktivt engagerar oss i detta stora verk?

"Predika mitt evangelium" är inte bara avsett för heltidsmissionärer, utan till att hjälpa varje medlem i kyrkan att bättre förstå och undervisa om evangeliet. Därför hoppas jag att ni ska: (1) Inbjuda missionärerna att undervisa sina undersökare i ert hem, (2) hjälpa missionärerna med att ta med deras undersökare till kyrkans möten, och (3) förbereda fler av våra ungdomar att verka som missionärer. Jag rekommenderar er alla att använda den i era hem, i era kворum och i ert biorganisationsarbete. Den finns på internet (lds.org). Rika välsignelser väntar oss var och en då vi ödmjukt och bedjande förbereder oss för att dela med oss av evangeliets härliga budskap till hans barn. ■

Äldste L Tom Perry på Göteborgs stavskonferens

Följande del av Göteborgs stavskonferens söndagen den 17 oktober 2004 föll bort i Liahonas marsnummer och återges därför i detta nummer.

Stavskonferensens söndagsmöte hölls som brukligt i kongresshallen i Svenska mässan på Skånegatan i Göteborg. Speciellt inbjudna var äldste L Tom Perry med hustru Barbara, äldste Hans Mattsson, områdesauktorit, missionspresident Gary Baugh med hustru Joan samt president Hans Ljung, andre rådgivare i tempelpresidentsskapet i Köpenhamn, med hustru Elvy.

Stavspresident Leif Mattsson berättade att första grenen i Göteborg organiserades 1856 med sju medlemmar. 1870 hade Göteborgs distrikt femhundra medlemmar. Hälften av dessa emigrerade till USA. Kyrkan tillväxte men emigrationen fortsatte och år 1945 fanns det bara trehundra medlemmar kvar i distriktet. I dag finns det över tvåtusen medlemmar i Göteborgs stav, fördelade på sju församlingar och tre grenar.

När president Mattsson var i USA under generalkonferensen sökte äldste John Grobergs dotter och svärson upp honom. Deras förfader Enok Groberg var missionär i Göteborg på 1800-talet. Hans missionärskamrat John H Jensen dog i mars 1898 och begravdes på Västra kyrko-

gården i Göteborg. President Mattsson poängterade att det är ett pris betalt för att vi i dag är mer än tvåtusen medlemmar i staven. Han hyllade också dagens missionärer och deras familjer. I genomsnitt har staven haft över tjugo missionärer ute på mission varje år de senaste tjugo åren! "Just nu har vi trettiosju missionärer utsända från vår stav", sade president Mattsson och avslutade med en önskan om att vi alltid skall vara villiga att offra för Herrens verk.

"Min skatt är min familj", sade Primärs president i staven, Kristina Reinedahl. "Den upptar en stor del av mina tankar. Det är en stor utmaning att skapa ett vackert och ordningsamt hem.

Hemmet är samhällets grundläggande enhet och en evig organisation." Syster Reinedahl underströk också att hon som kvinna i kyrkan alltid känt sig jämställd, högaktad och aldrig begränsad. "Detta vittnar om att det är Herrens kyrka och att prästadömsledarna hedrar sitt kall."

Andre rådgivaren i stavspresidentsskapet, Fredrik Karlsson, berättade om "tillfälligheter" i livet då det egentligen var den Helige Anden som väglett. Han träffade sin hustru av "misstag" på en dansbana när den tilltänkta danspartnern hastigt blev uppjuden och han valde flickan bredvid i stället som visade sig vara den rätta. "Den Helige Anden ger

Morgan Stridsberg hälsar glatt på sina vänner.

oss vägledning och perspektiv, trygghet och harmoni, ljus att välja rätt. Den ger oss tröst, förmåga att förstå och känna med andra, får våra intellektuella kvalitéer att blomma genom att våra emotionella förmågor stärks. Den Helige Anden kan också hjälpa oss att förlåta, känna empati och bättre kommunicera med varandra”, sade president Karlsson.

Äldste Hans Mattsson varnade för falska profeter, ulvar i fårakläder, personer med sken av gudomlighet men som andligt kan ta död på oss. Han påminde om Kristi ord i Bergspredikan: ”Av deras frukt skolen I känna dem.” (Matt 7:16) ”Var vaksamma!” manade han. Han poängterade att det alltid finns en

väg ut, nämligen genom att lyssna till den Helige Andens viskningar, och följa dem.

Siste talare var äldste L Tom Perry. Han inbjöd missionspresident Baugh att först bära sitt vittnesbörd. ”Jag var en gång missionär i Partille och Sävedalen strax utanför Göteborg, men våra missionärer i dag är mycket duktigare än jag själv var som missionär. Det är viktigt att vi lever för Herren varje dag och delar med oss av evangeliet”, sade han.

Äldste Perry vände sig till barnen: ”Ni är kyrkans framtid! Det är viktigt att ni får ett vittnesbörd! Förbered er att gå på mission! Läs Mormons bok så snart ni kan läsa själva, ja, helst innan dess! Gör den till en vän!” uppmanade han dem. ”Själv fick jag mitt vittnesbörd när jag var tolv år gammal. Min far var då biskop och hade ordnat en resa för Unga män till Martin Harris grav. Han hade också bjudit med William Pilkington, en äldre man som berättade en fantastisk historia om när han som ung fick träffa Martin Harris och höra hans vittnesbörd om Mormons boks

äkthet och sannhet. Jag kände mig nära Mormons boks ursprung när jag hörde broder Pilkingtons sanna berättelse. En person som regelbundet studerar Mormons bok håller bättre fast vid järnstången än andra. Mormons bok är grundstenen i vår religion och vi kommer närmare Gud genom att leva efter dess lärdomar än genom någon annan bok. Mormons bok både vittnar om Kristi gudomlighet, mission, försoning och uppståndelse, lär ut Kristi sanna evangelium och slår hål på människors lärdomar.”

Den reorganiserade kyrkan har originalmanuskriptet till Mormons bok i sin ägo. För några år sedan höll det på att vittra sönder och man bad kyrkans historiska center om

Äldste L Tom Perry, tolkad av Carl-Johan Malm, Västra Frölunda församling, vittnade kraftfullt om Mormons bok.

Många ville hälsa på äldste Perry. Här får några barn den stora glädjen.

hjälp att konservera det handskrivna manuskriptet. Därigenom hade apostlarna möjlighet att granska Oliver Cowderys text. Äldste Perry berättade att han blev otroligt imponerad. Det syntes tydligt att Oliver skrivit så fort han bara kunde; såväl interpunktion som stora bokstäver saknades nästan helt. Trots detta fanns inga överstrykningar i texten annat än på egennamn, som Oliver Cowdery först skrev fonetiskt, sedan strök över och stavade efter profeten Joseph Smiths direktiv.

”Mormons bok är en oerhört komplicerad bok med tusentals års religiös historia samt ett otal personligheter. Hela boken skrevs ner på åttiofem dagar – en fantastisk prestation, men för Herren är ingenting omöjligt. Självklart skall vi studera och lära känna den”, betonade äldste Perry.

Han avslutade med följande uppmaning till de unga: ”Läs Mormons bok! Skaffa ett vittnesbörd om den! Njut av den! Lev enligt Mormons bok! Då kommer Herren att utgjuta välsignelser över edra huvuden och ge er glädje och tillfredsställelse.”

En särskild eloge skall systrarna i kören från Jönköpings församling ha med Melanie Strömberg som körledare. Deras klara och innerliga stämmor banade väg för Andens rika utgjutelser över mötesdeltagarna. ■

*Marina A:son Hedberg,
Västra Frölunda församling*

Ledande representanter för Haninge kommun på unikt möte i templet i Stockholm.

Unikt möte i templet i Stockholm inför templets tjugårsfirande

Vid ett unikt möte onsdagen den 24 november 2004 i besöksrummet i Templet i Stockholm möttes ledande representanter från Haninge kommun och kyrkan för att diskutera kommunens eventuella deltagande i ett gemensamt firande den 6 juni 2005 av templets invigning samma datum 1985.

Från Haninge kommun deltog Pelle Svensson, kommunstyrelsens ordförande, Madeleine Sjöstrand, kommundirektör, Tommy Lundin, kommunalråd, samt Margaretha Picano Bergenholtz, informationschef.

I det närliggande kapellet hälsade äldste Hans Mattsson besökarna välkomna, och Håkan Palm tog dem med på en guidad tempeltur.

Tempelpresidentskapet hade förberett lunch med ett litet program

och president Max Kimball samt äldste Mattsson gav båda ett kort tal, vilket också Pelle Svensson gjorde. En video om våra tempel visades, berättad av syster Inger Höglund. Undertecknandet av inbjudan leddes sedan av Per Nilsson, chef för Informationstjänsten, varefter fotografering avslutade detta tvåtimmarsmöte som ägde rum i en avslappnad atmosfär med en god och lärorik diskussion.

Kommunens representanter visade stor uppskattning vid detta tillfälle, som var det första då kyrkan haft alla kommunens högsta ledare med samtidigt sedan Konungen och Drottningen besökte oss 1995. Alla uttryckte sin glädje över att nu ha en mycket bättre förståelse för varför vi bygger och ofta besöker våra tempel.

De utlovade även ett större stöd för våra guidade tempelturer i dessas egenskap av en viktig kulturell somarmånadsaktivitet för kommunen.

Som gåva fick kommunen VIP-broschyren, en cd med Tabernakelkören samt en del andra lokala broschyrer om kyrkan, bland annat om familjen.

Administrationen för mötet sköttes under äldste Mattsons översyn av

Per Nilsson tillsammans med Håkan Palm och Ingvar Olsson, tempelskri-
vare. Dessa syskon tillsammans med kommunens informationschef Margaretha Picano Bergenholtz kommer att planera och genomföra programmet för templets tjugoårsfirande den 6 juni 2005. ■

*Per Nilsson,
Informationstjänsten*

Seminarium i Riksdagshuset om äktenskapets framtid

Torsdagen den 2 december 2004 var Familjedagskommitténs ledamöter, där kyrkans Informationstjänst ingår, och andra intresserade inbjudna till ett seminarium i riksdagens andrakammarsal. Syftet var att mobilisera så mycket stöd för äktenskapet som möjligt ur olika synvinklar och sätta press på de politiker som önskar göra det "könsneutralt".

Bakom inbjudningen stod riksdagsföreningen Forum för familj och människovärde, vars ordförande Tuve Skånberg (Kd) öppnade seminariet och redogjorde för Doharapporten som numera är en FN-resolution för familjen underskriven av 150 länder. I panelen fanns ännu en riksdagsledamot för Kd samt ledande representanter för katolska kyrkan, pingströrelsen, Svenska Evangeliska Alliansen, islam, vidare f chefredaktören för tidningen Dagen, en av Svenska Dagbladets ledarskribenter,

en frikyrkosamordnare m fl. Antalet åhörare uppgick till cirka 200, varav 15-20 från Jesu Kristi Kyrka. Paneldeltagarna höll kortare anföranden för att uttrycka sin syn på äktenskapet. Kyrkans infoteam under ledning av Christopher Höglund spelade in hela seminariet och deltagarna erbjöds beställa kopior.

Eva Waltré, psykolog som arbetar med utsatta barn, representerade katolska kyrkan. "Vad gör en familj stark?" frågade hon och svarade: "när makarna älskar varandra inte bara i lust utan även i nöd och har en tro på att den andra står kvar under alla omständigheter. Starka familjer är grunden för ett starkt samhälle", fortsatte hon. "Svaga familjer försvagar samhället. Därför är politikens ställningstaganden mycket viktiga. Vi måste alla hjälpa till."

Leif och Anita Delvert, familjeterapeuter från organisationen "Gifta för

livet" som samverkar med organisationen "Levande familjer", underströk allas vårt behov av att tillhöra en enhet. "Fungerande familjer är bäst för att förebygga brott", menade de. "Föräldrar som mår dåligt får otrygga, upproriska barn, vilket i hög grad bidrar till rotlöshet och psykisk ohälsa. Enligt FN:s barnkonvention har varje barn rätt att vårdas av sina föräldrar och få en sund självbild och självkänsla och sin könsidentitet bekräftad." Paret Delvert frågade varför den stora majoritet som enligt SCN är för äktenskap mellan man och kvinna (99,94 %) är så tyst!

Olof Djurfeldt, f redaktör för tidningen Dagen, framhöll att familjen är en tillflykt i en hjälplös värld och därför inte enbart är ett kristet särintresse. De som önskar se en lag om enkönade äktenskap menar sig vara diskriminerade så länge ingen sådan lag stiftats. "Men en sådan lag skulle nagga religionsfriheten i kanten", menade Djurfeldt, "eftersom troende människor känner sig förpliktigade att leva efter gudomlig uppenbarelse."

Per Ericson, ledarskribent i Svenska Dagbladet, framhöll att det i media finns en stor aptit för andliga frågor, och att dessa frågor väcker stark läsarrespons. "Och det finns en intellektuell nyfikenhet bland opinions- och nyhetsförmedlare, som har en stor uppgift att förklara varför lagstiftning om enkönade äktenskap måste ses i ett större perspektiv,

med högaktning för vad kristna överallt alltid har trott på”, underströk han.

Stefan Gustafsson, generalsekretärare för Svenska Evangeliska Alliansen, ett globalt nätverk av kristna i över etthundra länder, framhöll den stora betydelse som starka äktenskap och starka familjer har för ett samhälles ekonomiska, sociala och dess individers psykologiska välmående. ”Äktenskapet som institution undergrävs om dess definition godtyckligt förändras”, menade han. ”Börjar man ändra definitionen av äktenskap till att omfatta individer av samma kön, riskerar man i förlängningen att det kan bli polygamt, mellan föräldrar och barn, människa och djur etc. Kopplingen mellan äktenskap och föräldraskap kan försvagas. Äktenskapet är unikt i sin reproduktionsförmåga. Barn behöver föräldrar som håller samman på lång sikt. Barn och hela samhället förlorar på könsneutrala äktenskap som också försvagar kopplingen mellan äktenskap och trohet. Vi har redan flera olika samlevnadsformer med juridisk status i vårt pluralistiska samhälle utan att för den skull behöva lagstifta om att tillåta äktenskap mellan enkönade parter”, avslutade han.

Mariann Andreas, frikyrkosamordnare från Sveriges Kristna Råd, ansåg att vi föds med givna villkor. ”Barns bästa ska alltid sättas i främsta rummet, dvs att få en trygg uppväxt och ha vuxna som har deras bästa för

Panelen under seminariet i Riksdagshuset om äktenskapets framtid.

ögonen”, sade hon. ”Det är viktigt att känna sina rötter och veta vem man är. Det är en stor konst att leva i en livslång relation, men löftet då man ingår sitt äktenskapsförbund gör att man inte ger upp. Äktenskap, partnerskap och samboskap är tre olika samlevnadsformer.”

Abd al Haqq Kielan, imam, talade om islams väl och djupt etablerade familjesyn med familjen som barnens första miljö där de kan känna fred, säkerhet och trygghet på Guds trosgrund. ”Familjen är hörnstenen i en harmonisk och framgångsrik social struktur med en helt och hållet jämlik relation mellan man och kvinna. I Koranen sägs det: ’Må Gud förbanna honom som gör vad Lots folk gjorde.’ Islam förbjuder sodomi!”

Yvonne Andersson, riksdagsledamot för Kd, har levat under dödshot i två år på grund av sitt ställningstagande emot enkönade äktenskap. Yrkanden om enkönade äktenskap framställdes hösten 2002. ”Kd säger även nej till befruktning för enkönade par”, sade hon. ”Äktenskapet mellan man och kvinna är överlägset

alla andra juridiska samlevnadsformer när det gäller reproduktion, stabilitet, trohet och omhändertagande av barn. Vi hoppas därför kunna hitta en ordning som undviker dåliga konsekvenser av kravet på enkönade äktenskap.”

Åhörarna fick sedan tillfälle att ställa frågor och framföra sina synpunkter, varvid framkom vikten av att vi alla hjälps åt att sprida det positiva med familjen och äktenskapet, att vi ska samtala om detta och vara frimodiga, att vi ska arbeta för familjens styrka men inte glömma att de homosexuella finns överallt och att det är viktigt att de kan känna sig välkomna och bli bemötta med respekt. Vi kan gå i bön till Gud om att barns rätt till trygghet ska vara utgångspunkten vid lagstiftarnas ställningstagande. ■

BIK

Obs! Alla är välkomna och uppmanades av Per Nilsson att komma till FN:s familjedag som Familjedagskommittén arrangerar i Kungsträdgården i Stockholm lördagen den 14 maj 2005.

Fotograf med starkt samhällspatos

Odd Uhrbom, andre rådgivare i äldstekvorumet i Uppsala församling, är en av de riktigt stora reportagefotograferna i Sverige. En rad böcker, bland annat hans och Sara Lidmans gemensamma bok *Gruva* från 1968, separat- och samlingsutställningar, scenografiuppdrag, lärarverksamhet och annat visar mångfalden och bredden i hans konstnärskap.

Det mest angelägna i broder Uhrboms bilder är hans saklighet och värme när han med stark men osentimental empati gestaltar hemlösa eller gruvarbetare i Sverige. Hans bilder för oss i närkontakt också med det vardagliga livet i lägren i Afghanistan, Jordanien, Palestina, Afrika, Bolivia etc, vi får gå på besök i skolan där pojkarna sitter tre i varje bänk, möta den gamle mannen böjd över sin käpp, kvinnan med symaskinen på marken, barnen i matkö. Broder Uhrboms bilder visar oss utsatta människor på flykt, i krig eller utnyttjade i tungt, smutsigt arbete.

Broder Uhrbom berättar att han själv i barndomen upplevde utanförskap och hur kärlekslöst livet kan vara. Men han märkte snart att andra har det svårare. Det är deras utanförskap och utsatthet som han skildrar. Han minns särskilt en skolresa till Warszawa. Han hade nyss köpt sin första kamera. ”På ett torg i staden såg jag en fattig flicka i trasiga kläder.

Palestinsk skolpojke på väg hem med sina läxböcker. I bakgrunden den nerfallna tältskolan. Undervisningen hölls av FN i Baaqaläget i Jordanien. 1969.

I bakgrunden fanns sönderbombade husruiner. Jag upptäckte för första gången att detta kunde bli en bild. Senare när jag träffade Sara Lidman, sade hon att hon såg min kärlek till människorna i mina bilder. Hennes ord etsade sig in i mitt sinne. När sedan min mor blev medlem i kyrkan 1980 började jag nyfiket läsa i

Palestinska flyktingkvinnor hämtar grönsaker vid landsvägen. I bakgrunden flyktinglägret med cirka fyrtiotusen palestinier. Hösten 1969.

Liahona som fanns i mitt föräldrahem. 1992 blev jag medlem i kyrkan. Det är en stor nåd för mig och har givit mig ett vittnesbörd om att Herren känner och älskar alla han har skapat.” ■

BIK (en del formuleringar inspirerade av Cristina Karlstams artikel 9 feb 2004 i U.N.T.)

Redaktör för de lokala sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post till birgitta.karlfeldt@telia.com. Alla artiklar redigeras. Prästadömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar – tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet etc.

Bilder ska *helst* vara originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder. Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas separat, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Stora Hundens gata 618, 136 64 HANINGE. Bilder returneras inte. Dikter publiceras inte. ■